

Heiaslått

Før i so ikke længer e åtlæne

Her he i vore før

I e på støttorvslått i fjella hæle

Men fortida i bær e inga bør

På myra he ho mor rakt tørrhøyet

I hop te såten der brættlå låg

I å 'n far he vondla det

Å lesst det på med børatåg

I kjenne tørrhøy tønngje

Frå ein te annja nakjinn fot

I gjeng å skjelv på tynne bæn

På slåttå der i bær

Og bakken bær imot

Før det e ikke i so gjeng

Å slær me stutturv længer

Men gras so fæll og gutehjerte

E enn fuggel so slår mæ kvite vennje

•